RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

nr. 198.848 van 11 december 2009
in de zaak A. 159.186/X-12.176.

In zake: de n.v. IMMO INDUSTRIE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat André Borgers
kantoor houdend te 3560 LUMMEN
Ringlaan 15
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van LIMBURG

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 14 januari 2005, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van 18 november 2004 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij het beroep tegen het besluit van 23 februari 2004 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zonhoven niet wordt ingewilligd en bijgevolg de stedenbouwkundige vergunning tot regularisatie van een opslaghal en burelen gelegen te Zonhoven, Oudestraat 13 C, op percelen kadastraal bekend sectie A, nrs. 517/l en 517/m, wordt geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 146.169 van 16 juni 2005 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Frans De Buel heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 november 2009.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Gunter Vanreppelen, die loco advocaat André Borgers verschijnt voor de verzoekende partij, en bestuurssecretaris Katrien Vissers, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Frans De Buel heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Ontvankelijkheid van het beroep

3. In haar memorie van antwoord werpt de verwerende partij op dat het verzoekschrift tot nietigverklaring enkel de opsomming bevat van een aantal feitelijkheden zonder dat de verzoekende partij enig middel in de zin van artikel 2, §1, 2**/** van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: het algemeen procedurereglement) laat gelden waarop het verzoek tot nietigverklaring rust.

4. Luidens het toentertijd toepasselijke artikel 2, §1, 2**/**, thans artikel 2, §1, 3**/**, van het algemeen procedurereglement, moet het verzoekschrift onder andere een uiteenzetting van de middelen bevatten. Onder “middel” moet de voldoende duidelijke omschrijving worden verstaan van de rechtsregel of het

beginsel dat de verzoekende partij geschonden acht en van de wijze waarop die rechtsregel of dat beginsel, volgens de verzoekende partij, door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden.

Onder de hoofding “II. DE MIDDELEN” van het verzoekschrift is vermeld:

> “1/ middel:
> De tegenstrijdigheden in de besluiten welke een indruk (lees : inbreuk) vormen op de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en op de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (de Wet op de formele motiveringsplicht heeft van het vooruitwendigen van de motieven in de akte zelf van de beslissing een substantiële vormvereiste gemaakt van openbare orde, waarvan de schending onvermijdelijk naar de annulatie leidt).
> 2/ middel:
> Er dient opgemerkt te worden dat de motivering noch juist is noch duidelijk, noch pertinent, noch concreet en noch volledig is en bovendien tegenstrijdigheden bevat.
> 3/ middel:
> Aangezien indien het aangevochten besluit, zou overgaan tot uitvoering, zou dit voor verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel betekenen. Aangezien, indien niet zou overgegaan worden tot de schorsing, verzoekende partij ernstige schade lijdt”.

5. De voormelde uiteenzetting bevat geen middel in de zin van artikel 2, §1, 3/ van het algemeen procedurereglement. De eerste twee “middelen” vermelden immers geen voldoende duidelijke omschrijving van de wijze waarop de rechtsregel volgens de verzoekende partij door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden. Het derde “middel” betreft de schorsingsvoorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Het beroep is derhalve niet op ontvankelijke wijze ingesteld, en dit euvel kan niet meer ongedaan worden gemaakt in de laatste memorie.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van elf december 2009, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,

met bijstand van

Astrid Truyens,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Astrid Truyens **Roger Stevens**